

Publicerad 2009-01-09 14:59 av Mike

mamma kunde väl lik förbannat ha rakat bort allt

frustrationen sväller

du kan verkligen inte förstå

varför tankarna bara smäller

hur något så fult kan bestå

men det var så det alltid varit

mamma stod där med en sax i handen

lockarna föll, lockarna som alltid var du

men dom tjuvar att man ska växa

tjuvar om när dom själva var små

du vill bara skrika, be dom fara och flyga

eller rättare sagt att dom ska fara åt helvete

när första locken föll så förlorade du en bit av dig själv

när andra locken föll så förlorade du hela din identitet

du ser på dig själv, frågar dig själv

vem är jag nu, vem är jag nu

jag hatar dom alla, jag hatar dom så

varför var det så viktigt, varför betydde det allt

kunde det inte lika gärna betyda ingenting

mamma kunde väl lik förbannat ha rakat bort allt

jag bryr mig inte

jag bryr mig inte

det betyder ingenting

det betyder allt

frustrationen sväller

du kan verkligen inte förstå

när det verkligen gäller

så tittar alla bara på

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mike med Poeter.se id #1597 innehar upphovsrätten